

KNIHA
NEHEMIÁŠOVA

OBNOVA JERUZALÉMA

Modlitba královského číšníka

Slova Nehemiáše, syna Chakaliášova. 1
V měsíci kislev dvacátého roku^a jsem byl v královském paláci 2
v Súsách. Tehdy přišel Chanani, jeden z mých bratří, s dalšími muži 3
z Judska, a tak jsem se zeptal na pozůstalé Židy, kteří unikli vystěhování, 4
a na Jeruzalém. Odpověděli mi: „Pozůstalí, kteří unikli vystěhování, jsou 5
v tom kraji ve veliké bídě a potupě. Hradby Jeruzaléma jsou pobořeny 6
a brány spáleny.“

Jakmile jsem ta slova uslyšel, usedl jsem a celé dny plakal a naříkal. 7
Postil jsem se a takto jsem se modlil k Bohu nebes: „Ach, Bože nebes, 8
Bože veliký a hrozný, jenž zachováš smlouvu a přízeň těm, kdo tě 9
milují a dodržují tvá přikázání, nakloň mi prosím své ucho! Upři své 10
oči k modlitbě svého služebníka, kterou se před tebou modlím dnem 11
i nocí za tvé služebníky, syny Izraele! Vyznávám hříchy synů Izraele, 12
jimiž jsme proti tobě zhřešili, i já a můj otcovský dům jsme zhřešili! 13
Zachovali jsme se k tobě hrozně – nedodrželi jsme přikázání, pravidla 14
a zákony, jež jsi vydal svému služebníku Mojžíšovi.“

Vzpomeň si prosím na slovo, jež jsi dal svému služebníku Mojžíšovi: 15
„Budete-li mi nevěrní, rozptýlím vás mezi národy. Pokud se ale ke mně 16
navrátíte a budete zachovávat a plnit má přikázání, pak i kdybyste byli 17
zahnáni na sám konec světa, i odtamtud vás shromáždím a přivedu na 18
místo, jež jsem si vyvolil za příbytek pro své jméno.“^b Vždyť to jsou 19
tví služebníci, tvůj lid, který jsi vykoupil svou velikou mocí a silnou 20
paží!

Ach, Pane, nakloň prosím své ucho k modlitbě svého služebníka 21
i k modlitbě svých služebníků, kteří s potěšením ctí tvé jméno. Dej, ať 22
tvůj služebník dnes uspěje a dojde slitování u toho člověka.“

Byl jsem totiž královským číšníkem.

Královým vyslancem

2 V měsíci nisanu dvacátého roku Artaxerxova^a jsem obsluhoval 1
krále. Když jsem králi nosil víno, nikdy jsem před ním nebyval 2
zasmušilý. Proto se mě král otázel: „Proč se tváříš ztrápeně? Nejsi přece 3

3 nemocný. Asi tě něco tíží.“ Ve velikém úleku jsem králi odpověděl:
 „Král nechť žije navěky! Jak nemám mít ztrápenou tvář, když město,
 v němž jsou hroby mých předků, je zpusťošeno a jeho brány zničil
 oheň.“

4 Král se zeptal: „Co tedy žádáš?“ Modlil jsem se tedy k Bohu nebes
 5 a odpověděl králi: „Kdyby král ráčil a prokázal svému služebníkovi laska-
 6 vost, pošli mě do Judska, do města, v němž jsou hroby mých předků,
 abych ho znovu vystavěl.“ Král, po boku s chotí, se mě zeptal: „Jak
 dlouho tvá cesta potrvá? Kdy se vrátíš?“ Když jsem mu udal dobu, král
 se rozhodl, že mě vyšle.

7 „Kdyby král ráčil,“ řekl jsem ještě králi, „mohl bych dostat doporuču-
 jící listy pro místodržící za Eufratem, aby mi zajistili bezpečný prů-
 8 chod do Judska? Mohl bych dostat také dopis pro Asafa, královského
 lesmistra, aby mi poskytl trámové dříví na brány chrámové pevnosti,
 na městské hradby a na dům, kde bych bydlel?“ A král svolil, neboť
 můj Bůh nade mnou držel svou laskavou ruku.

9 Když jsem přišel k zaeufratským místodržícím, předal jsem jim krá-
 10 lovské listy. Král se mnou poslal vojenské velitele a jízdu. Jakmile se to
 doslechli Sanbalat Choronský a úředník Tobiáš Amonský, popadla je
 strašná zlost, že přišli lidé, kteří se snaží o dobro synů Izraele.

Pojďme stavět

11,12 Tak jsem dorazil do Jeruzaléma. Když jsem tam pobyl tři dny, vstal
 jsem v noci a vzal s sebou jen několik mužů. Nikomu jsem neřekl, co
 mi můj Bůh položil na srdce, abych vykonal pro Jeruzalém. Ani zvířata
 13 jsem nevzal kromě toho, na němž jsem jel sám. Tu noc jsem se vydal
 Údolní bránou kolem Dračího pramene a k Hnojné bráně. Přitom jsem
 prohlížel pobožené jeruzalémské hradby a brány poničené ohněm.
 14 Došel jsem ke Studniční bráně a až ke Královskému rybníku, tam už
 15 ale zvíře pode mnou nemělo kudy projít. Pokračoval jsem tedy vzhůru
 do noci podél potoka a prohlížel hradby. Pak jsem se obrátil zpět,
 prošel Údolní bránou a vrátil se.

16 Hodnostáři netušili, kde jsem byl a co jsem dělal, neboť jsem do té
 doby Židům nic neřekl, a to ani kněžím, šlechticům, hodnostářům
 17 ani jiným úředníkům. Teď jsem je však oslovil: „Sami vidíte, jak bídne
 na tom jsme. Jeruzalém je zpusťošný a jeho brány spálené. Pojďme

zнову vystavět jeruzalémské hradby, ať skončí naše potupa!“ Potom jsem jim vyprávěl, jak nade mnou můj Bůh držel svou laskavou ruku a jaká slova ke mně pronesl král. „Pojďme stavět!“ řekli na to a sebrali odvahu k tomu dobrému dílu. 18

Když se to doslechli Sanbalat Choronský, úředník Tobiáš Amonský a Gešem Arabský, začali se nám posmívat. Uráželi nás: „Co to tam provádíte za věci? Chcete se protivit králi?“ Na to jsem jim odpověděl: „Bůh nebes nám pomůže. My jsme jeho služebníci a začali jsme stavět. Vy ale v Jeruzalémě nemáte žádný podíl, právo ani nárok!“ 19 20

Bok po boku na hradbách

3 Velekněz Eliašib se svými bratry kněžími se dal do práce a postavili Ovčí bránu. Upevnili trámy a osadili vrata. Pokračovali dál k věži Mea, a když ji zasvětili, postupovali až k věži Chananel. Vedle nich stavěli muži z Jericha a vedle nich Zakur, syn Imriho. 1 2

Rybnou bránu stavěli synové Senaovi. Upevnili trámy a osadili vrata, zámky a závory. Vedle nich opravoval Meremot, syn Uriáše, syna Kocova. Vedle nich opravoval Mešulam, syn Berechiáše, syna Mešezabelova. Vedle nich opravoval Cádok, syn Baanův. Vedle nich opravovali muži z Tekoa, urození mezi nimi však nesklonili šíji k práci pro svého Pána. 3 4 5

Bránu Ješana opravovali Jojada, syn Paseachův, a Mešulam, syn Besodiášův. Upevnili trámy a osadili vrata, zámky a závory. Vedle nich opravoval Melatiáš Gibeonský a Jadon Meronotský, muži z Gibeonu a z Micpy, kde bylo sídlo zaeufratského místodržitele. Vedle něj opravoval zlatník Uziel, syn Charhaiášův, a vedle něj mastičkář Chananiáš. Opevňovali Jeruzalém až k Široké hradbě. Vedle nich opravoval Refaiáš, syn Churův, správce poloviny jeruzalémského okresu. Vedle nich opravoval Jedaiáš, syn Charumafův, naproti svému domu. Vedle něj opravoval Chatus, syn Chašabneiášův. Další část včetně Pecné věže opravoval Malkiáš, syn Charimův, a Chašub, syn Pachat-moábův. Vedle nich opravoval se svými dcerami Šalum, syn Lochešův, správce poloviny jeruzalémského okresu. 6 7 8 9 10 11 12

Údolní bránu opravoval Chanun a obyvatelé Zanoachu. Když ji vystavěli, osadili vrata, zámky a závory; opravili také tisíc loket hradby až k Hnojné bráně. 13

14 Hnojnou bránu opravil Malkiáš, syn Rechabův, správce okresu Bet-kerem. Když ji vystavěl, osadil vrata, zámky a závory.

15 Studniční bránu opravoval Šalun, syn Kol-chozeho, správce okresu Micpa. Když ji postavil a zastřešil, osadil vrata, zámky a závory. Opravil také hradbu u rybníka Šelach poblíž Královské zahrady až ke schodům
16 dolů z Města Davidova. Za ním opravoval Nehemiáš, syn Azbukův, správce poloviny okresu Bet-cur; skončil naproti Davidovu hřbitovu až u vodní nádrže a Domu hrdinů.

17 Za ním opravovali levité: Rechum, syn Baniho; vedle něj opravoval
18 za svůj okres Chašabiáš, správce poloviny okresu Keíla; za nimi opravovali jejich bratři vedení Bavajem, synem Chenadadovým, správcem poloviny okresu Keíla. Vedle něj Ezer, syn Ješuúv, správce Micpy,
19 opravoval další část od úrovně stoupání ke zbrojnici na opěrné zdi. Za
20 ním Baruch, syn Zabajův, horlivě opravoval další část od opěrné zdi ke vchodu do domu nejvyššího kněze Eliašiba. Za ním Meremot, syn Uriáše, syna Kocova, opravoval další část od vchodu do Eliašibova domu až po místo, kde dům končil.

22,23 Za ním opravovali kněží z blízkého okolí. Za nimi opravovali naproti svým domům Benjamín a Chašub. Za nimi opravoval u svého
24 domu Azariáš, syn Maaseiáše, syna Ananiášova. Za ním opravoval další část Binui, syn Chenadadův, od Azariášova domu k opěrné zdi
25 a do rohu. Palal, syn Uzajův, opravoval naproti baště a horní věži vysunuté před královským palácem u nádvoří stráží. Za ním opravoval
26 Pedaiáš, syn Parošuův. Chrámoví sluhové bydlící na Ofelu opravovali na východě naproti Vodní bráně a předsunuté věži. Další
27 část za ním opravovali Tekojští naproti velké předsunuté věži až ke zdi Ofelu.

28 Od Koňské brány vzhůru opravovali zeď kněží, každý naproti svému
29 domu. Za nimi opravoval naproti svému domu Cádok, syn Imerův. Za ním opravoval Šemaiáš, syn Šekaniášův, strážce východní brány. Další
30 část za ním opravoval Chananiáš, syn Šelemiášův, a Chanun, šestý syn Calafův. Za ním opravoval Mešulam, syn Berekiášův. Za ním opravoval
31 naproti své komoře zlatník Malkiáš až k budově chrámových sluhů a kupců naproti Strážné bráně a až k rohové terase. Od rohové terasy
32 k Ovcí bráně opravovali zlatníci a kupci.

Nepřátelské úklady

4 Jakmile se Sanbalat doslechl, že stavíme hradby, rozhněval se, 1
 přímo zuřil a začal Židy urážet. „Co to ti bídí Židé provádějí?“ 2
 vykřikoval před svými soukmenovci a před samařským vojskem. „Chtějí 3
 opevňovat?! Chtějí obětovat? Chtějí to dnes dodělat? Chtějí křisit z pra-
 chu ty ohořelé sutiny?“ Tobiaš Amonský, který mu stál po boku, řekl: 3
 „Jen ať klidně stavějí. Ta jejich kamenná zed' spadne, jen co po ní liška 4
 přeběhne!“

Slyš, Bože náš, jak námi pohrdají, a obrať tu pohanu na 4
 jejich hlavu! Ať se sami stanou kořistí v zemi vyhnanství.
 Nepřikryvej jejich hanebnosti, jejich hříchy ať nejsou před 5
 tebou smazány, neboť brojili proti stavitelům.

A tak jsme stavěli hradby. Už byly z poloviny zaceleny a lid pracoval 6
 celým srdcem. Když se Sanbalat a Tobiaš doslechl spolu s Araby, 7
 Amonci a Ašdodany, že obnovené hradby Jeruzaléma rostou do výšky
 a že to, co bylo pobořeno, se začíná zacelovat, nesmírně je to rozhně- 8
 valo. Ti všichni se společně spikli, že vytáhnou do boje proti Jeruzalé-
 mu a vyvolají nepokoj. Modlili jsme se tedy ke svému Bohu a na obranu 9
 proti nim jsme ve dne i v noci stavěli stráž.

Tehdy se v Judsku začalo říkat: „Ubývá síla nosit, sutin je příliš; ty 10
 hradby nezvládneme postavit.“ Naši nepřátelé si říkali: „Než si něčeho 11
 všimnou, než se rozhlédnou, vpadneme mezi ně. Pobijeme je a dílo se
 zastaví.“ Kdykoli přicházeli Židé bydlící v jejich sousedství, desetkrát 12
 nám vykládali: „Kam se obrátíte, odevšad jdou na vás.“

Proto jsem dole za hradbami a na otevřená místa rozestavil lid podle 13
 jejich rodů s meči, kopími a luky. Po obhlídce jsem šlechticům, hod- 14
 nostářům a ostatním z lidu řekl: „Nebojte se jich! Pamatujte na Panov-
 níka velikého a hrozného. Bojujte za své bratry, syny a dcery, za své
 ženy a své domy!“

Když se naši nepřátelé dozvěděli, že o jejich plánech víme a že je 15
 Bůh zmařil, mohli jsme se všichni vrátit ke hradbám, každý ke svému
 dílu. Od toho dne polovina mých mužů pracovala na díle a druhá 16
 polovina byla ve zbroji. Velitelé s kopími, štíty, luky a pancíři střežili celý
 rod Judův, který stavěl hradby. Nosiči jednou rukou přenášeli stavební 17

18 náklad a druhou svírali zbraň. Všichni stavitelé měli k bokům připásán
19 meč a tak stavěli. Po mém boku stál trubač na beraní roh. Šlechticům,
20 hodnostářům a ostatním z lidu jsem totiž řekl: „Dílo je veliké a rozsá-
hlé a my jsme na hradbách od sebe daleko. Kdekoli uslyšíte troubení
rohu, tam se seběhněte. Bůh bude bojovat za nás!“

21 Pracovali jsme tedy na díle a polovina třímala kopí od svítání, až
22 dokud nevyšly hvězdy. Tehdy jsem řekl lidu: „Všichni ať přespávají se
svými mládenci v Jeruzalémě, aby mohli v noci hlídat a ve dne pracovat.“
23 Já ani mí bratři a mládenci a strážníci, kteří mě provázeli, jsme se nesvlé-
kali a neodkládali zbraň ani u vody.

Odíráte své bratry!

1 **5** Prostí lidé a zvláště ženy tehdy velmi naříkali na své židovské
2 bratry. Jedni říkali: „Máme tolik synů a dcer, že za ně pořizujeme
3 obilí, abychom měli co jíst a přežili.“ Jiní říkali: „Musíme svá pole,
vinice i domy dávat do zástavy, abychom v tom hladu pořídili obilí.“
4 Další říkali: „Musíme si půjčovat peníze na královskou daň z našich
5 polí a vinic. Nejsme snad stejní jako naši bratři? Nejsou naše děti jako
jejich děti?! Vždyť budeme muset prodat své syny a dcery do otroctví!
Některé z našich dcer už jsou v porobě a my jsme bezmocní; vždyť
naše pole a vinice už nám nepatří.“

6 Když jsem uslyšel jejich křik a jejich slova, velmi mě to rozhněvalo.
7 Rozhodl jsem se, že to šlechticům a hodnostářům vytknu. „Vy všichni
odíráte své bratry!“ řekl jsem jim a svolal kvůli nim veřejné shromáždění.
8 Tam jsem jim řekl: „Kdykoli jsme mohli, vykoupili jsme své židovské
bratry, kteří se museli prodat pohanům. A vy jim teď své bratry
9 prodáváte, aby je zase prodali nám?!“ Nato zmlkli a neměli co říci. „Co
děláte, není správné,“ pokračoval jsem. „Nemáte raději žít v bázni před
10 naším Bohem, aby nás nepřátelské národy neměly proč hanět? I já se
svými bratry a mládenci jsem jim půjčil peníze a obilí. Nechme už toho
11 odírání! Vraťte jim ještě dnes jejich pole, vinice, olivy a domy a také
úrok z peněz, z obilí, vína i oleje, za který jim půjčujete!“

12 „Všechno vrátíme,“ odpověděli na to. „Už od nich nebudeme nic
požadovat. Uděláme, jak říkáš.“ Svolal jsem tedy kněze a zavázal šlech-
13 tice a hodnostáře přísahou, že se tak zachovají. Pak jsem vytrásl kapsu
svého pláště a prohlásil: „Každého, kdo nedodrží své slovo, ať Bůh takto

vytřese z jeho domu i z jeho vlastnictví. Takto ať zůstane vytřesen a prázdný.“ Celé shromáždění odpovědělo: „Amen,“ a chválili Hospodina. Lid se pak zachoval podle tohoto slova.

Celých těch dvanáct let ode dne, kdy jsem byl jmenován místodržícím v Judsku, od dvacátého do dvaatřicátého roku krále Artaxerxa,^a jsem se svými bratry nepobíral místodržitelské dávky. Všichni místodržitelé přede mnou přitom od lidu vymáhali denní dávku 40 šekelů^b stříbra na jídlo a víno. Také jejich mládenci lid utiskovali. Já jsem ale z úcty k Bohu nic takového nedělal. Osobně jsem pomáhal s opravou hradeb. Neskupovali jsme pozemky, naopak, všichni mí muži se zapojili do díla. U mého stolu sedávalo 150 židovských hodnostářů a k tomu všichni návštěvníci z okolních národů. Každý den se na můj účet podával jeden býk, šest vybraných ovcí a množství drůbeže. Každých deset dní se podávala hojnost veškerého vína. Přesto jsem ale nepožadoval místodržitelské dávky, protože lid tížily jiné povinnosti.

Pamatuj na mne, Bože můj, v dobrém. Pamatuj na vše, co jsem pro tento lid vykonal.

Další úklady

6 Když se Sanbalat, Tobiáš, Arab Gešem a ostatní naši nepřátelé dozvěděli, že jsme dostavěli hradby a že v nich nezůstala jediná trhlina (ačkoli tou dobou jsem ještě brány neosadil vraty), tehdy mi Sanbalat s Gešemem poslali vzkaz: „Pojď, setkáme se v některé vesnici na pláni Ono.“ Zamýšleli mi totiž provést něco zlého. Vyslal jsem k nim posly s odpovědí: „Pracuji na velikém díle. Nemohu se uvolnit. Proč bych měl to dílo zpozdit, když bych ho opustil a sešel k vám?“

Podobné vzkazy mi posílali čtyřikrát a já jsem jim podobně odpovídal. Když mi Sanbalat posílal takový vzkaz popáté, jeho služebník měl s sebou otevřený dopis. V něm stálo:

„Mezi národy se proslýchá a Gešem to potvrzuje, že s Židy plánuješ vzpouru. Proto stavíš ty hradby. Podle těch zpráv prý chceš být jejich králem. Dokonce jsi ustanovil proroky, aby o tobě v Jeruzalémě hlásali: ‚Judsko má krále!‘ Král se o tom všem určitě dozví, proto přijď a poradíme se spolu.“

8 Vzkázal jsem mu toto: „Nic z toho, o čem mluvíš, se neděje. Jen sis
9 to vymyslel.“ Ti všichni se nás snažili zastrašit. Mysleli si, že ochabneme
a necháme dílo nedokončené, ale já jsem se modlil: „Dej mi sílu!“

10 Když jsem vešel do domu Šemaiáše, syna Delaiáše, syna Mehetabe-
lova, byl zaražený a řekl mi: „Pojďme se sejít v Božím domě, uvnitř
v chrámě. Chrátové dveře musíme zavřít. Chtějí tě totiž zavraždit.
11 V noci tě přijdou zavraždit!“ Na to jsem řekl: „Člověk jako já by měl
utíkat? A copak někdo jako já může jít do svatyně a přežít? Nepůjdu
12 tam.“ Poznal jsem totiž, že ho neposlal Bůh. Takhle mi prorokoval,
13 protože mu zaplatil Tobiáš a Sanbalat. Zaplatili mu, abych se polekal,
poslechl ho a zhřešil. Tak bych jim dal příležitost k pomluvám, aby
očernili mé jméno.

14 Pamatuj, Bože můj, na Tobiáše a Sanbalata i na jejich činy.
Pamatuj také na prorokyni Noadiu a na další proroky, kteří
mě chtěli zastrašit.“

15 Hradby byly dokončeny během dvaapadesáti dnů, 25. dne měsíce
16 elul.^a Když se to doslechli všichni naši nepřátelé ve všech okolních náro-
dech, byli zděšeni a zdrceni. Poznali, že to dílo pochází od našeho Boha.

17 Mezi židovskými šlechtici a Tobiášem celou tu dobu odcházelo
18 a přicházelo množství dopisů. Mnozí v Judsku s ním byli spojeni přísahou,
protože byl zetěm Šekaniáše, syna Arachova, a jeho syn Jochanan
19 si vzal dceru Mešulama, syna Berekiášova. Vychvalovali ho přede mnou
a donášeli mu na mě. Tobiáš pak psal dopisy, aby mě zastrašil.

Osídlení Jeruzaléma

1 **7** Když byly hradby dostavěny a osadil jsem vrata, byli ustanoveni
2 strážní, zpěváci a levité. Velení nad Jeruzalémem jsem svěřil svému
bratru Chananimu a veliteli pevnosti Chananiášovi, což byl důvěry-
3 hodný muž, jenž měl více Boží bázně než kdo jiný. Řekl jsem jim: „Ať
jeruzalémské brány nezůstávají během poledního odpočinku otevřené.
Ti, kdo konají službu, ať vrata zavřou a zajistí. Obyvatelé Jeruzaléma
pak ať drží hlídky; každý ať hlídá naproti svému domu.“

4 Město bylo prostorné a veliké, ale obyvatel v něm bylo málo a chyběly
5 obnovené domy. Můj Bůh mi proto položil na srdce, abych shromáždil

NEHEMIÁŠ 7

urozené, představené i prostý lid k rodovému soupisu. Nalezl jsem rodopis prvních navrátilců a v něm bylo zapsáno následující:^a

Toto jsou krajané, kteří se vrátili ze zajetí, kam byli jako vyhnanci přesídleni babylonským králem Nabukadnezarem. Vrátili se domů do Jeruzaléma a do ostatních měst v Judsku pod vedením Zerubábel, Ješuy, Nehemiáše, Azariáše, Raamiáše, Nachmaniho, Mordechaje, Bilšana, Mispereta, Bigvaje, Nechuma a Baany. 6
7

Toto je soupis izraelského lidu:

synové Parošovi	2 172	8
synové Šefatiášovi	372	9
synové Arachovi	652	10
synové Pachat-moábovi, totiž Ješuovi a Joábovi	2 818	11
synové Elamovi	1 254	12
synové Zatuovi	845	13
synové Zakajovi	760	14
synové Binuiho	648	15
synové Bebajovi	628	16
synové Azgadovi	2 322	17
synové Adonikamovi	667	18
synové Bigvajovi	2 067	19
synové Adinovi	655	20
synové Aterovi, totiž Chizkiášovi	98	21
synové Chašumovi	328	22
synové Becajovi	324	23
synové Charifovi	112	24
obyvatelé Gibeonu	95	25
muži z Betléma a Netofu	188	26
muži z Anatotu	128	27
muži z Bet-azmavetu	42	28
muži z Kiriat-jearimu, Kefiry a Beerotu	743	29
muži z Rámy a Geby	621	30
muži z Michmasu	122	31
muži z Bet-elu a Aje	123	32
muži z Nebó	52	33
obyvatelé jiného Elamu	1 254	34

NEHEMIÁŠ 7

35	obyvatelé Charimu	320
36	obyvatelé Jericha	345
37	obyvatelé Lodu, Chadidu a Onu	721
38	obyvatelé Senay	3 930
39	Kněží:	
	synové Jedaiášovi z domu Ješuova	973
40	synové Imerovi	1 052
41	synové Pašchurovi	1 247
42	synové Charimovi	1 017
43	Levité:	
	synové Ješuovi, totiž Kadmielovi, ze synů Hodevjášových	74
44	zpěváci, synové Asafovi	148
45	strážní, synové Šalumovi, Aterovi, Talmonovi, Akubovi, Chatitovi a Šobajovi	138
46	Chrámoví sluhové:	
	synové Cichovi, synové Chasufovi, synové Tabaotovi, synové Kerosovi, synové Siaovi, synové Fadonovi, synové Lebanovi, synové Chagabovi, synové Šalmajovi, synové Chananovi, synové Gidelovi, synové Gacharovi, synové Reajovi, synové Recinovi, synové Nekodovi, synové Gazamovi, synové Uzovi, synové Paseachovi, synové Besajovi, synové Meunitů, synové Nefušsitů, synové Bakbukovi, synové Chakufovi, synové Charchurovi, synové Baclitovi, synové Mechidovi, synové Charšovi, synové Barkosovi, synové Siserovi, synové Tamachovi, synové Neciachovi, synové Chatifovi;	
47		
48		
49		
50		
51		
52		
53		
54		
55		
56		
57	Synové Šalomounových služebníků:	
	synové Sotajovi, synové Soferetovi, synové Peridovi, synové Jaelovi, synové Darkonovi, synové Gidelovi, synové Šefatiášovi, synové Chatilovi, synové Pochereta Cebajimského, synové Amona;	
58		
59		
60	Chrámových sluhů a potomků Šalomounových služeb- níků bylo celkem	392.

Další přišli z Tel-melachu, z Tel-charši, z Kerubu, Adonu a Ime- ru, ale nemohli prokázat, že jsou rodem a původem z Izraele:	61
Synové Delaiášovi, Tobiášovi a Nekodovi:	62
Z kněží pak:	63
synové Chobaiáše, Koce a Barzilaje (který se oženil s jednou z dcer Barzilaje Gileádského a přijal jejich jméno).	
Snažili se najít svůj rodokmen, ale marně, a tak byli z kněžství odsvěceni. Guvernér jim proto zakázal jíst ze svatosvatých věcí, dokud se kněz nepostaví k urim a tumim.	64 65
Celé shromáždění dohromady čítalo 42 360 osob. Bylo s nimi také 7 337 otroků a otrokyň a 245 zpěváků a zpěvaček. Měli 736 koní, 245 mezků, 435 velbloudů a 6 720 oslů.	66,67 68 69
Někteří vůdcové otcovských rodů přispěli na dílo. Guver- nér daroval do pokladnice 1 000 drachem zlata ^b , 50 mis a 530 kněžských suknic. Ostatní vůdcové otcovských rodů darovali do pokladnice díla 20 000 zlatých drachem a 2 200 talentů stříbra. ^c Zbytek lidu daroval 20 000 zlatých drachem, 2 000 talentů stříbra ^d a 67 kněžských suknic.	70 71 72
Kněží, levité, strážní, zpěváci, někteří z lidu, chrámoví slu- hové a všechen Izrael se usadili ve svých městech.	73

OBNOVA BOHOSLUŽBY

Čtení Zákona

S příchodem sedmého měsíce už synové Izraele bydleli ve svých městech.

8 Tehdy se všechen lid jako jeden muž shromáždil na prostranství
před Vodní bránou a žádali písmáka Ezdráše, aby přinesl Knihu
Mojžíšova zákona, který Hospodin přikázal Izraeli. Tohoto prvního
dne sedmého měsíce^a tedy kněz Ezdráš přinesl Zákon před shro-
mážděné muže, ženy a vůbec každého, kdo mohl slyšenému rozumět.
Četl z něj na prostranství u Vodní brány od svítání až do poledne
všem mužům i ženám, každému, kdo mohl rozumět. Všechen lid
pozorně naslouchal Knize Zákona.

4 Písmák Ezdráš stál na dřevěné plošině zvláště k tomu zhotovené.
 Vpravo od něj stál Matitiáš, Šema, Anaiáš, Uriáš, Chilkiáš, Maaseiáš,
 5 vlevo Pedaiáš, Mišael, Malkiáš, Chašum, Chašbadana, Zachariáš a Mešulam.
 Ezdráš před očima všeho lidu otevřel knihu (stál totiž výše než
 6 všechen lid), a jakmile ji otevřel, všechen lid povstal. Když Ezdráš
 dobrořečil Hospodinu, velikému Bohu, všechen lid zvedal ruce a odpovídal:
 7 „Amen, amen!“ Padli před Hospodinem na kolena a klaněli se mu
 tváří k zemi. Když se lid znovu postavil, levité Ješua, Bani, Šerebiáš,
 Jamin, Akub, Šabetaj, Hodiáš, Maaseiáš, Kelita, Azariáš, Jozabad, Chanan
 8 a Pelaiáš vysvětlovali lidu Zákon. Četli v Knize Božího zákona,
 vykládali a objasňovali smysl, aby tomu, co se čte, bylo rozumět.

9 Když lid uslyšel slova Zákona, všichni plakali. Guvernér Nehemiáš
 jim proto s učeným knězem Ezdrášem a s levity, kteří vyučovali lid,
 říkal: „Netruchlete a neplačte, vždyť dnes je svátek Hospodina, vašeho
 10 Boha!^b Jděte,“ řekl jim, „jezte a pijte lahodné věci a dělte se s těmi, kdo
 nemají nic připraveno. Dnes je svátek našeho Pána. Netrapte se, vždyť
 11 Hospodinova radost je vaše síla!“ Podobně lid těšili také levité: „Přestaňte.
 12 Dnes je svátek, tak se netrapte.“ A tak šli všichni jíst a pít a dělit
 se s ostatními. Nesmírně se radovali, neboť porozuměli slovům, která
 slyšeli číst.

13 Druhého dne se všichni rodoví vůdcové lidu s kněžími a levity shromáždili
 k písmáku Ezdrášovi, aby lépe porozuměli slovům Zákona.
 14 V Zákoně, který Hospodin přikázal skrze Mojžíše, našli zapsáno, že
 synové Izraele mají sedmého měsíce slavit Svátek stánků a bydlet
 15 v přístřešcích. Proto po všech svých městech i v Jeruzalémě rozhlásili
 tuto zprávu: „Vyjděte do hor a přineste ratolesti z ušlechtilých i planých
 oliv, z myrt, palem a listnatých stromů a postavte si přístřešky, jak je
 předepsáno.“^c

16 Lidé tedy šli, přinesli větve a všichni si postavili přístřešky – na střechách,
 na dvorcích, na nádvořích Božího domu i na prostranstvích
 17 u Vodné a Efraimské brány. Celé shromáždění navrátilců ze zajetí si postavilo
 stánky a bydlelo v nich. Do toho dne synové Izraele nic takového
 18 nedělali už od dob Jozue, syna Nunova. Byla to obrovská radost. Každý
 den od začátku slavnosti až do konce se četlo z Knihy Božího zákona.
 Sedm dní slavili svátek a osmý den měli sváteční shromáždění, jak je
 předepsáno.^d

Vyznání

9 Čtyřicátého dne téhož měsíce^a se synové Izraele shromáždili 1
 k postu, zahalení pytlovinou a posypání hlínou. Ti, kdo byli izra- 2
 elského původu, se tehdy oddělili ode všech cizozemců. Stáli a vyzná- 3
 vali své hříchy i nepravosti svých předků. Čtvrt dne četli vestoje z Knihy 4
 zákona Hospodina, svého Boha, a dalšího čtvrt dne vyznávali a klaněli 5
 se Hospodinu, svému Bohu. Na levitských stupních stál Ješua, Binui, 4
 Kadmiel, Šebaniáš, Buni, Šerebiáš, Bani a Kenani a hlasitě volali k Hos-
 podinu, svému Bohu. Levité Ješua, Kadmiel, Bani, Chašabneiš, Šere-
 biáš, Hodiáš, Šebaniáš a Petachiáš zvolali:

„Vstaňte a dobrořečte Hospodinu, svému Bohu:

Požehnaný jsi, Hospodine, Bože náš, od věků až na věky!
 Tvé slavné jméno nechť je požehnané, nad všechno požeh- 6
 nání i chválu vyvýšené. Ty sám jsi Hospodin, tys nebe učinil,
 nebesa nebes i všechen jejich houf, zemi i se vším, co je na 6
 ní, i všechna moře se vším, co je v nich. Ty sám všemu dáváš
 život, Tobě se klaní nebeský houf!

Ty jsi Hospodin, ten Bůh, jenž vybral Abrama, z chaldej- 7
 ského Uru jej vyvedl a dal mu jméno Abraham. Když shledal 8
 jsi, že jeho srdce je ti věrné, uzavřel jsi s ním smlouvu o zemi
 Kananeců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Jebusejců a Girga-
 šejců, že tu zemi dáš jeho semeni. Své slovo splnil jsi, neboť
 jsi spravedlivý.

Trápení našich otců v Egyptě viděl jsi, jejich křik slyšel jsi 9
 u moře Rudého. Divy a zázraky seslal jsi na faraona, na jeho 10
 dvořany a všechen jeho lid, neboť jsi věděl, jak je krutě trá-
 pili. Získal sis jméno, jaké dodnes máš. Moře jsi před nimi 11
 rozdělil, prostředkem moře prošli po suchu. Jejich pronásle-
 dovatele jsi do hlubin uvrhl – jak kámen klesl do mocných
 vod! Sloupem oblakovým ve dne jsi je vodil, v noci pak slou- 12
 pem ohnivým cestu jsi jim ozářil, po které měli jít.

Na horu Sinaj sestoupil jsi, z nebe jsi s nimi promlouval. 13
 Poctivá pravidla jsi jim dal a spravedlivé zákony, dobrá nařízení

14 a příkazy. Sobotu svou svatou dal jsi jim poznat, příkazy,
 15 nařízení a zákony jsi jim přikázal skrze svého služebníka
 Mojžíše. Když hladověli, chléb z nebe dals jim, vodu jsi ze
 skály vyvedl, když žíznili. Řekls jim, ať jdou obsadit tu zemi,
 o níž jsi přísahal, že jim ji dáš.

16 Oni však se svými otci pyšně zatvrdili šíji, tvoje příkazy
 17 poslouchat odmítli. Odmítli poslouchat, nepomysleli na divy,
 které jsi pro ně vykonal. Zatvrdili šíji, vůdce si zvolili, aby se
 ve vzpouře vrátili do poroby. Ty jsi však Bůh odpuštění,
 milostivý a soucitný, věčně trpělivý a velmi laskavý. Neopus-
 18 tils je, když odlili si tele a řekli: ‚To je tvůj Bůh, jenž tě vyvedl
 z Egypta.‘ Jak velice se rouhali!

19 Ty však ve svém nesmírném slitování nezanechal jsi je na
 poušti. Sloup oblakový je nikdy neopouštěl, ve dne je vodil
 20 po cestě; sloup ohnivý byl s nimi za noci, svítil jim na cestu,
 po které měli jít. Ducha svého dobrého dals jim, aby je učil,
 jejich ústům jsi neodepřel svoji manu i vodu jsi jim dal, když
 21 žíznili. Čtyřicet let ses o ně na poušti staral; nic jim nechy-
 bělo, oděv nechátral, nohy neotekly.

22 Království i národy jsi jim vydal, každý kout jsi jim přidě-
 lil. Získali zemi Sichona, chešbonského krále, i zemi Oga,
 23 krále Bášanu. Rozmnožils jejich syny jak nebeské hvězdy,
 uvedli jsi je do země, o níž jsi řekl jejich otcům, ať ji obsadí.
 24 Synové pak vešli a tu zem obsadili, Kananejce, kteří ji obý-
 vali, jsi před nimi pokořil. Do rukou jsi jim vydal krále i ná-
 25 rody země, naložili s nimi, jak se jim zlíbilo. Dobyli hrazená
 města i úrodnou zemi, obsadili domy plné drahocenností,
 studny už vykopané, vinice, olivy i sady ovocné. Jedli až
 do sytosti, tukem se obalili, s rozkoší užívali tvé velké
 dobroty.

26 Tehdy se vzbouřili, tobě se postavili, tvůj Zákon zahodili
 za hlavu. Tvé proroky vraždili, když vyzývali je, aby se k tobě
 27 vrátili. Jak velice se rouhali! Vydával jsi je proto krutým

nepřátelům, a oni k tobě volali v dobách soužení. Tys je pak vyslyšchal z nebe v nesmírném slitování, dávals jim zachránce z rukou nepřatel. Když si však vydechli, znovu tě popouzeli, proto jsi je nechával v područí nepřatel. Když potom k tobě volali znovu, tys je vyslyšchal z nebe v nesmírném slitování, vždy znovu jsi je zachránil.

28

Varovals je, at se ke tvému Zákonu vrátí, oni však zpychli a tvé příkazy slyšet nechtěli. Provinili se proti tvým řádům, z nichž ten, kdo je plní, bude žít! Zády se obraceli, šíji zatvrzovali, slyšet nechtěli. Tolik let ses s nimi trpělivě vlácel! Svým Duchem skrze proroky jsi je varoval, když ale přesto odmítali slyšet, vydals je národům světa do rukou. V nesmírném slitování jsi však s nimi neskoncoval, neopustils je, neboť jsi milostivý a soucitný Bůh.

29

30

31

A tak, Bože náš, Bože veliký, mocný a hrozný, zachovávející smlouvu a milosrdenství, neměj za málo všechny útrapy, jež na nás přišly, na naše krále i hodnostáře, na naše kněze i proroky, na naše otce i na všechen lid. Od doby asyrských králů až doposud byl jsi spravedlivý ve všem, co nás postihlo. Ty jednáš věrně, to my jsme se provinili i naši králové, hodnostáři, kněží a otcové. Tvůj Zákon neplnili, na tvoje příkazy nedbali, ani na svědectví, jež jsi jim předložil. Když ještě měli své království a hojnost tvé dobroty, kterous jim prokazoval, když ještě měli tu širou, úrodnou zemi, kterou jsi jim dal, nesloužili ti, od svých zlých cest se odvrátit nechtěli.

32

33

34

35

Hle, jsme dnes otroci v zemi, kterou jsi daroval našim otcům, aby jedli její plody a užívali její dobroty – v té zemi jsme dnes otroci! Její hojná úroda připadá králům, jimž jsi nás pro naše hříchy podmanil. S námi i s naším dobytckem dělají, co se jim zlíbí – ocitli jsme se velkém soužení!

36

37

Kvůli k tomu všemu se nyní zavazujeme písemnou smlouvou stvrzenou pečeti našich hodnostářů, levitů a kněží.“

38

Smlouva

1 **10** Svou pečeť připojili:

Guvernér Nehemiáš, syn Chakaliášův.

2,3 Cidkiáš, Seraiáš, Azariáš, Jeremiáš, Pašchur, Amariáš, Malkiáš,
4,5,6 Chatuš, Šebaniáš, Maluk, Charim, Meremot, Obadiáš, Daniel,
7,8 Gineton, Baruch, Mešulam, Abiáš, Mijamin, Maaziáš, Bilgaj
a Šemaiáš – to byli kněží.

9 Z levitů:

Ješua, syn Azaniášův, Binui ze synů Chenadadových, Kadmiel
10,11 a jejich bratři Šebaniáš, Hodiáš, Kelíta, Pelaiáš, Chanan, Míka,
12,13 Rechob, Chašabiáš, Zakur, Šerebiáš, Šebaniáš, Hodiáš, Bani
a Beninu.

14 Z vůdců lidu:

15 Paroš, Pachat-moáb, Elam, Zatu, Bani, Buni, Azgad, Bebaj,
16,17,18 Adoniáš, Bigvaj, Adin, Ater, Chizkiáš, Azur, Hodiáš, Chašum,
19,20 Becaj, Charif, Anatot, Nebaj, Magpiaš, Mešulam, Chezir,
21,22,23 Mešezabel, Cádok, Jadua, Pelatiáš, Chanan, Anaiáš, Ho-
24,25 šea, Chananiáš, Chašub, Haločeš, Pilcha, Šobek, Rechum,
26,27 Chašabna, Maaseiáš, Achiáš, Chanan, Anan, Maluk, Charim
a Baana.

28 Také ostatní z lidu, kněží, levité, strážní, zpěváci, chrámoví sluhové
a každý, kdo se oddělil od okolních národů pro Boží zákon, jejich ženy,
29 synové a dcery, každý, kdo byl schopen rozumět, připojovali se ke svým
urozeným bratřím a skládali přísězný slib, že budou žít podle Božího
zákona, vydaného skrze Božího služebníka Mojžíše. Slibovali, že budou
dodržovat a plnit všechna přikázání Hospodina, našeho Pána, i jeho
soudy a ustanovení:

30 „Nebudeme vdávat své dcery do cizích národů a s jejich dcerami
31 nebudeme ženit své syny. Když k nám z okolních národů přive-
zou zboží nebo obilí, aby je prodávali v den odpočinku, nebu-
deme je kupovat v sobotu ani ve svátek. Sedmého roku ustaneme
a zrušíme každý dluh.

Zavazujeme se odevzdávat třetinu šekelu ročně na dílo Božího domu: na chleby předložení, na pravidelné oběti moučné i zápalné o sobotách, novoluních a slavnostech, na svaté dary, na smírcí oběti za hřích Izraele a na veškeré dílo domu našeho Boha. Dávky dřeva pro dům našeho Boha si rozdělujeme losem. Kněží, levité i lid je budou přinášet každoročně podle svých otcovských rodů v určený čas, aby na oltáři Hospodina, našeho Boha, plál oheň, jak je psáno v Zákoně.^a

Zavazujeme se každoročně přinášet do domu Hospodinova své prvotiny z půdy a z veškerého ovoce všech stromů. Jak je psáno v Zákoně, budeme přinášet prvorozené z našich synů i z našeho dobytka, z našeho skotu i bravu do domu našeho Boha ke kněžím sloužícím v domě našeho Boha.^b To nejlepší z našeho těsta a obětín, z ovoce všech stromů, z vína i oleje budeme přinášet kněžím do komor domu našeho Boha. Levitům budeme přinášet desátek ze svých pozemků a oni budou vybírat desátky ve všech městech, kde pracujeme. Při vybírání desátek s nimi bude kněz, syn Áronův, a levité pak přinesou desátek z desátků do domu našeho Boha, do komor ve skladu. Synové Izraele včetně synů Léviho budou přinášet obětní dávky z obilí, vína a oleje do komor, kde je uloženo náčiní svatyně a kde jsou i sloužící kněží, strážníci a zpěváci. Dům svého Boha nebudeme zanedbávat.“

Osídlování Jeruzaléma

11 Vůdcové lidu se usadili v Jeruzalémě. Ostatní lid losoval: každého desátého vybrali, aby bydlel ve svatém městě Jeruzalémě, a zbylých devět zůstalo v ostatních městech. Lidé žehnali všem, kdo se sami nabídlí, že budou bydlet v Jeruzalémě.

Toto jsou přední obyvatelé provincie, kteří se usadili v Jeruzalémě. V judských městech přebýval každý na svém majetku, ve vlastních městečkách, Izrael, kněží, levité, chrámoví sluhové i synové služebníků Šalomounových. Někteří ze synů Judy a benjamínských se ale usadili v Jeruzalémě.

Ze synů judských:

Ataiáš, syn Uziáše, syna Zachariáše, syna Amariáše, syna Šefatiáše, syna Mahlalelova ze synů Perecových, a Meseiáš,

6 syn Baruka, syna Kol-chozeho, syna Chazaiáše, syna Adaiáše,
syna Jojariba, syna Zachariáše, syna Šílonského. Ze synů
Perecových bydlelo v Jeruzalémě celkem 468 udatných mužů.

7 Ze synů Benjamínových:

Salu, syn Mešulama, syna Joedova, syna Pedaiášova, syna
Kolaiášova, syna Maaseiášova, syna Itielova, syna Ješaiášova.
8,9 Po něm Gabaj a Salaj, tedy 928 mužů. Jejich velitelem byl
Joel, syn Zikriho. Druhým velitelem města byl Juda, syn
Senuy.

10 Z kněží:

11 Jedaiáš, syn Jojaribův, Jakin, Saraiáš, syn Chilkiáše, syna
Mešulamova, syna Cádokova, syna Merajotova, syna Achi-
12 tubova, představený domu Božího. Dále 822 jejich bratří,
konajících službu v tomto domě. Dále Adaiáš, syn Jerocha-
13 mův, syna Pelaliášova, syna Amciho, syna Zachariášova, syna
Pašchurova, syna Malkiášova, a 242 jeho bratří, vůdců ot-
covských rodů. Dále Amašsaj, syn Azarela, syna Achzajova,
14 syna Mešilemotova, syna Imerova. S ním bylo 128 jeho
bratrů, udatných hrdinů. Jejich velitelem byl Zabdiel, syn
Gedolimův.

15 Z levitů:

Šemaiáš, syn Chašuba, syna Azrikamova, syna Chašabiášova,
16 syna Buniho. Dva z předních levitů Šabetaj a Jozabad, zod-
17 povědní za vnější záležitosti domu Božího. Vedoucí levita
Mataniáš, syn Míky, syna Zabdiho, syna Asafova, který za-
hajoval chvály modlitbou. Dále Bakbukiáš, druhý po něm,
18 a Abda, syn Šamuy, syna Galalova, syna Jedutunova. Celkem
bylo ve svatém městě 284 levitů.

19 Strážní:

Akub, Talmon a 172 jejich bratrů, strážců bran.

20 Ostatní Izraelci, kněží a levité bydleli každý na svém vlastnictví ve
všech judských městech.

21 Chrámoví sluhové pod vedením Cichy a Gišpy bydleli na Ofelu.

Levité v Jeruzalémě byli pod vedením Uzihó, syna Baniho, syna Chašabiášova, syna Mataniášova, syna Míkova ze synů Asafových, což byli zpěváci zodpovědní za službu Božího domu. Platil pro ně královský výnos určující den po dni, co mají zpěváci dělat.

Petachiáš, syn Mešezabelův ze synů Zeracha, syna Judova, byl k ruce králi ve všech záležitostech lidu.

Pokud jde o venkovské usedlosti, synové Judovi bydleli v Kirjat-arbě a jejích vesnicích, v Dibonu a jeho vesnicích, v Jekabceelu a jeho usedlostech, v Ješuovi, Moladě, Bet-peletu, Chacar-šualu, v Beer-šebě a jejích vesnicích, v Ciklagu, v Mekoně a jejích vesnicích, v En-rimonu, Coreji, Jarmutu, Zanoachu, v Adulamu a jeho usedlostech, v Lachiši a jeho polnostech, v Azece a jejích vesnicích. Sídliili od Beer-šeby až k údolí Hinom.

Synové Benjamínovi byli v Gebě, Mikmasu, Aji, v Bet-elu a jeho vesnicích, v Anatotu, Nobu, Ananji, v Chacoru, Rámě, Gitajimu, v Chadidu, Ceboimu, Nebalatu, v Lodu, Onu a v údolí řemeslníků. K Benjamínovi byly přičleněny také některé levitské oddíly z Judy.

Kněží a levité

12 Toto jsou kněží a levité, kteří se navrátili se Zerubábelem, synem Šealtielovým a s Ješuou:^a

Seraiáš, Jeremiáš, Ezdráš, Amariáš, Maluk, Chatuš, Šekaniáš, Rechum, Meremot, Ido, Ginetoj, Abiáš, Mijamin, Mahadiáš, Bilga, Šemaiáš a Jojarib, Jedaiáš, Salu, Amok, Chilkiáš, Jedaiáš – to jsou přední kněží a jejich bratři za dnů Ješuových.

Dále levité: Ješua, Binui, Kadmiel, Šerebiáš, Juda, Mataniáš. Ten se svými bratry odpovídal za písňe díkuvzdání. Jejich bratři Bakkukiáš a Uni během služeb stáli naproti nim.

Ješua zplodil Joakima,
Joakim zplodil Eliašiba,
Eliašib zplodil Jojadu,
Jojada zplodil Jonatana,
Jonatan zplodil Jaduu.

12 Toto byli vůdcové kněžských otcovských rodů za dnů Joakimových:
 v Seraiášově rodu Meraiáš,
 v Jeremiášově rodu Chananiáš,
 13 v Ezdrášově rodu Mešulam,
 v Amariášově rodu Jochanan,
 14 v Melukiho rodu Jonatan,
 v Šebaniášově rodu Josef,
 15 v Charimově rodu Adna,
 v Merajotově rodu Chelkaj,
 16 v Idově rodu Zachariáš,
 v Ginetonově rodu Mešulam,
 17 v Abiášově rodu Zikri,
 v Minjaminově rodu,
 v Moadiášově rodu Piltaj,
 18 v Bilgově rodu Šamua,
 v Šemaiášově rodu Jonatan,
 19 v Jojaribově rodu Matenaj,
 v Jedahiášově rodu Uzi,
 20 v Salajově rodu Kalaj,
 v Amokově rodu Eber,
 21 v Chilkiášově rodu Chašabiáš
 v Jedahiášově rodu Netanel.

22 Levité za dnů Eliašiba, Jojady, Jochanana a Jaduy v čele otcovských
 23 rodů jakož i kněží byli zapsáni během kralování Daria Perského. Vůd-
 cové levitských otcovských rodů jsou zapsáni v Knize letopisů až do
 doby Jochanana, syna Eliašibova.

24 Přední levité: Chašabiáš, Šerebiáš, Ješua, syn Kadmielův a jejich bra-
 tři, kteří podle příkazu Davida, muže Božího, měli chválit a vzdávat
 díky naproti nim střídavě sbor po sboru.

25 Mataniáš i Bakbukiáš, Obadiáš, Mešulam, Talmon i Akub drželi stráž
 26 při branách a hlídky při skladech v branách. Tito působili za dnů Joa-
 kima, syna Ješua, syna Jocadakova, a za dnů místopředsedy Nehemi-
 áše a učeného kněze Ezdráše.

Zasvěcení hradeb

Když se posvěcovaly hradby Jeruzaléma, byli vyhledáni levité ze všech 27
míst, kde bydleli, a byli přivedeni do Jeruzaléma, aby radostně osla-
vovali zasvěcení hradeb zpěvy díků a hraním na činely, lyry a citery. 28
Zpěváci byli shromážděni ze širokého okolí Jeruzaléma – z netofských 29
usedlostí, z Bet-gilgalu a z gebských i azmavetských polí. Zpěváci si 30
totiž vystavěli usedlosti v okolí Jeruzaléma. Kněží a levité se očistili
a očistili také lid, brány a hradby.

Judské hodnostáře jsem vyvedl na hradby a postavil dva veliké dě- 31
kovné průvody. Průvod na jih mířil po hradbách ke Hnojné bráně. Šel 32
s nimi Hošaiáš a polovina judských hodnostářů, Azariáš, Ezdráš a Mešu- 33
lam, Juda, Benjamín, Šemaiáš a Jeremiáš. Z kněžských synů s trubkami 34,35
tu byl Zachariáš, syn Jonatana, syna Šemaiášova, syna Mataniášova, syna
Mikaiášova, syna Zakurova, syna Asafova; a rovněž jeho bratři Šemaiáš, 36
Azarel, Milalaj, Gilalaj, Mahaj, Netanel, Juda a Chanani s hudebními
nástroji Davida, muže Božího. Před nimi šel učený Ezdráš. Prošli Studniční 37
bránou naproti nim, stoupali po schodech Města Davidova vzhůru ke
hradbám, podél Davidova domu a na východ k Vodní bráně.

Druhý děkovný průvod šel opačným směrem. Šel jsem s ním i já s po- 38
lovinou lidu: po hradbě směrem k Pecné věži a až k Široké hradbě,
podél Efraimovy brány přes bránu Ješana, přes Rybnou bránu, věž 39
Chananel, věž Mea až k Ovčí bráně. Zastavili jsme u Strážní brány.

Oba děkovné průvody stanuly na nádvoří Božího domu, také já a se 40
mnou polovina hodnostářů a rovněž kněží: Eliakim, Maaseiáš, Minja- 41
min, Míka, Eljoenaj, Zachariáš a Chananiáš s trubkami, dále Maaseiáš, 42
Šemaiáš, Eleazar, Uzi, Jochanan, Malkiáš, Elam a Ezer. Zpěváci pozvedli 43
hlas, vedeni Jizrachiášem. Toho dne se obětovaly veliké oběti a všichni
se radovali, neboť je Bůh rozveselil velikou radostí. Radovaly se i ženy
a děti a jeruzalémské veselí se rozléhalo široko daleko.

Chrámové odvody

Toho dne byli ustanoveni muži zodpovědní za komory, pokladni- 44
ce, obětiny, prvotiny a desátky, aby shromažďovali zákonné přídělky

45 obecních polností pro kněze a levity. Všechen Juda se radoval z toho,
 že kněží a levité byli postaveni do služby. Ti konali službu svému Bohu
 46 a dbali na očistování podle příkazů Davida a jeho syna Šalomouna stej-
 ně jako zpěváci a strážní. (Již dávno, za dnů Davidových a Asafových,
 totiž byli ustanoveni vedoucí zpěváků, chval a díkůvzdání Bohu.)
 47 Všechen Izrael tedy za dnů Zerubábela a Nehemiáše odevzdával pří-
 spěvky na zpěváky a strážné, jak stanoveno den po dni. Také levitům
 zasvěcovali odvody a levité zasvěcovali odvody synům Áronovým.

1 **13** Onoho dne se veřejně předčítalo z Knihy Mojžíšovy. Našlo se
 tam zapsáno: „Do Božího shromáždění nesmí vejít nikdo z Amon-
 2 ců ani z Moábců, protože synům Izraele nevyšli naproti s chlebem
 a vodou. Namísto toho si najali Balaáma, aby je proklel. Náš Bůh ale
 3 obrátil kletbu v požehnání.“^a Jakmile ten zákon uslyšeli, vyloučili
 z Izraele všechny přimíšené.

4 Ještě před tím se ale kněz Eliašib, přidělený ke komorám domu
 5 našeho Boha, spříznil s Tobiášem a poskytl mu velkou komoru, kde
 předtím ukládali obětiny, kadidlo, nádoby a desátky z obilí, mladého
 vína i čerstvého oleje, předepsaného pro levity, zpěváky a strážné, jakož
 6 i obětiny pro kněze. V té době jsem nebyl v Jeruzalémě, protože jsem
 ve dvaatřicátém roce^b babylonského krále Artaxerxe musel odcestovat
 7 ke králi. Potom jsem krále znovu požádal o svolení a vrátil se do Jeru-
 zaléma. Tehdy jsem se dozvěděl, jakou špatnost Eliašib provedl, když
 8 Tobiášovi poskytl komoru na nádvoří Božího domu. Nesmírně rozhně-
 9 ván jsem všechny Tobiášovy rodinné věci vyházel ven z komory. Pak
 jsem nařídil komory očistit a nechal tam nanosit věci domu Božího,
 obětiny a kadidlo.

10 Také jsem zjistil, že se neodváděly příděly pro levity, takže se všichni
 11 levité i zpěváci konající bohoslužbu uchýlili ke svým polím. Vytkl jsem
 to hodnostářům. „Jak to že je zanedbáván dům Boží?!“ ptal jsem se.
 12 Opět jsem je povolal a poslal na jejich místa. Všichni Židé pak přiná-
 šeli do pokladnic desátky z obilí, vína i oleje.

13 Pokladnice jsem svěřil knězi Šelemiášovi, písaři Cádokovi a levitovi
 Pedaiášovi a k ruce jsem jim dal Chanana, syna Zakurova, syna Matani-
 ášova. Byli spolehliví lidé, a tak dostali za úkol rozdělovat příděly svým
 bratřím.

Pamatuj za to na mne, Bože můj, a nevymaž mou oddanost, kterou jsem prokazoval domu svého Boha a jeho službám!

14

Další reformy

V té době jsem v Judsku viděl, jak šlapou vinný lis v sobotu, jak snášejí na hromadu obilí, nakládají na osly a jak převážejí do Jeruzaléma víno, hrozny, fíky a všemožné náklady v den sobotní. Téhož dne, kdy ty potraviny prodávali, jsem je varoval. Zdržovali se tam také Tyrané a přiváželi ryby a všemožné zboží, které obyvatelům Judska i v Jeruzalémě prodávali v sobotu.

15

16

Vytykal jsem to judské šlechtě. „Co to děláte za špatnost?!“ ptal jsem se jich. „Vždyť poskvřujete sobotu! Právě tohle dělali vaši otcové, a náš Bůh pak na nás a na toto město dopustil všechno to neštěstí! Když poskvřujete sobotu, znovu rozněcujete jeho hněv proti Izraeli!“ Když se tedy v jeruzalémských branách začínalo šejt před sobotou, přikázal jsem, ať zavrou vrata. Zakázal jsem je otevírat, dokud neskončí sobota. Do bran jsem postavil některé ze svých mužů, aby se v sobotu nemohl přivážet náklad. Jednou nebo dvakrát museli obchodníci a prodavači veškerého zboží přenocovat venku před Jeruzalémem. Já jsem je ale varoval. „Co tady nocujete před hradbami?“ říkal jsem jim. „Ještě jednou a vztáhnu na vás ruku!“ Od té doby už v sobotu nechodili. Levitům jsem nařídil, aby se očistili a přišli hlídat brány, aby sobotní den zůstal svatý.

17

18

19

20

21

22

I za to na mne pamatuj, Bože můj, a ve své veliké lásce se slituj nade mnou.

V té době jsem také viděl, jak si Židé berou ženy z Ašdodu a také Amonky a Moábky. Jejich děti místo židovsky mluvily napůl ašdodsky anebo jazyky ostatních národů.

23

24

Vytykal jsem jim to, zlořečil jim, některé muže jsem i bil a rval jim vlasy. Zapřísahal jsem je při Bohu: „Nedávejte své dcery jejich synům a nežeňte své syny ani sebe s jejich dcerami! Copak právě kvůli nim nezahřel izraelský král Šalomoun?! Mezi tolika národy nebylo krále jako on – Boží miláček, jehož Bůh učinil králem celého Izraele. I jeho zavedly cizí ženy do hříchů. Co teprve vás? Je neslýchané, abyste prováděli takovou hanebnost, zrazovali našeho Boha a ženili se s cizinkami!“

25

26

27

²⁸ Jeden ze synů Jojady, syna velekněze Eliašiba, byl zeťem Sanbalata Choronského. Proto jsem ho vykázal ze své blízkosti.

²⁹ Pamatuj na ně, Bože můj, že poskvrnili kněžství a smlouvu kněžskou i levitskou.

³⁰ Tak jsem je očistil ode všeho cizího. Stanovil jsem kněžské i levitské služby, každému jeho úkol. Určil jsem také pravidelné dávky dřeva a prvotin.

Pamatuj na mne, Bože můj, v dobrém.